

de Minister-President
e.o. Dr. H. Riemens

Naar aanleiding van bijgaande nota voor de ministerraad betreffende de Europese Universiteit moge ik nog het volgende opmerken:

1. In het algemeen kan ik mij wel met deze nota verenigen. Zij geeft, behoudens hetgeen hier onder punt 6 gesteld wordt, vrij getrouw weer het verloop en het resultaat van de voorbereidende bespreking.
2. De rede van het Commissie-lid Prof. Hallstein in Amsterdam heeft geen enkele twijfel meer eraan gelaten, dat de Voorzitter van de Europese Commissie in elk geval een groots opgezette universiteit propageert. In de voorstellen van de Euratom Commissie, welke een merkwaardige mengeling van maximalistische en minimalistische opvattingen zijn, ligt in elk geval de mogelijkheid besloten, dat de universiteit groots zal worden opgetuigd. Ik vind de nota van OKW op dit punt nog iets te optimistisch. Ik geloof, dat de gevaren voor dit grootse optuigen aanzienlijker zijn, dan uit de OKW-nota kan worden geconcludeerd.
3. Ik mis in de OKW-nota, dus ook in de conclusies, opgenomen in punt 13, een beschouwing over de omvang qua aantal studenten. Een slechts op kernphysica gerichte universitaire opleiding voor 4000 studenten zou wel eens veel duurder kunnen zijn, dan een universiteit met vele faculteiten met een capaciteit van 400 studenten. Ik vind dus, dat wij aan moeten geven welke capaciteit ons qua orde van grootte voor ogen staat. De kosten hangen uiteraard mede rechtstreeks af van de vraag of men de studie laat aanvangen bij het eerstejaars; dan wel na het propaedeutisch examen of wel post-doctoraal. Een

duidelijker standpunt ten aanzien van deze vragen lijkt voor de OKW-nota gewenst. Ik heb dit nog ter kennis gebracht van de betrokken ambtenaar van OKW, die hierover minister Cals zal inlichten.

4. De instelling van een universitair instituut voor kernwetenschappen kan geschieden ingevolge artikel 9 van het Euratom-verdrag bij gekwalificeerde meerderheid. M.a.w.: wij kunnen dus worden overstemd. Een uitbreiding buiten artikel 9 zal, zo behoort onzerzijds te worden betoogd, slechts met een unanimitéit kunnen worden beaist.
5. Als tactiek, te volgen in de vergadering van de Raad van Ministers, zou ik willen voorstellen om te proberen Frankrijk ditmaal eens "het hoogste woord te doen voeren".
6. Punt B f is ietwat afwijkend van hetgeen ambtelijk werd besproken, in zoverre dat minister Cals er heeft ingevoegd, dat er een bijeenkomst van de ministers van Onderwijs van de Zes landen zal komen. Ik heb hiertegen geen enkel bezwaar, omdat ik begrijp, dat deze ministers in de eerste plaats op de bres zullen staan voor de onafhankelijkheid en integriteit van hun nationale universiteiten.

28 januari 1959

7/2